

La guerra a Ucraïna i la destrucció de les bases industrials d'Europa

Aquesta carta s'ha elaborat a partir d'un dossier de Informacions Ouvrières, de França, que descriu com la guerra a Ucraïna i les sancions internacionals imposades a Rússia per EUA i Europa, no per defensar la “democràcia”, sinó els interessos de l'imperialisme estatunidenc, sumin a Europa en una crisi sense precedents des de la Segona Guerra Mundial. Tot i que els problemes existien abans de la invasió d'Ucraïna, guerra i sancions ho agreugin tot. Segons aquest reportatge, “al Vell Continent, la gent pot cada vegada menys habitar, escalfar-se i satisfer la seva fam”.

El preu del gas a Europa: de 15 a 350 euros en uns mesos

Abans de l'esclat de la guerra provocada per la invasió de l'exèrcit de Putin, la Unió Europea importava gas rus al preu mitjà negociat de 15 euros per megavat-hora (MWh), a través de llargs contractes de subministrament que garantien preus baixos independents dels preus de mercat.

Des de les sancions i el cessament de les entregues de gas rus a Europa, el preu, subjecte al mercat spot de gas, s'ha situat entre 100 i 350 euros en els últims mesos. Com a resultat, segons BNE Intellinews: “A Alemanya, la potència industrial d'Europa, les indústries més intensives en energia ja es veuen molt afectades per costos insostenibles: l'energia representa el 26% dels costos de la indústria metal·lúrgica; el 19 per cent de la producció química bàsica; 18% de la fabricació de vidre; 17% per a paper i 15% per a materials de construcció”.

Fins i tot a Espanya, l'aplaudida “excepció ibèrica” suposa un gas a entre 40 i 70 € per MWh, tres o cinc vegades més que el 2020.

El 50 % de la producció d'alumini i zinc ha estat d'esmantellat

A causa de les pujades de l'energia, quinze acereries a Europa estaven inactives o tancades al final de l'estiu. El 6 de setembre, el president de l'Associació Europea de Metalls va escriure a la presidenta de la UE, Ursula von der Leyen: “El 50% de la capacitat de producció d'alumini i zinc de la UE ja ha estat desmantellat a causa de la crisi elèctrica, així com importants retallades en la producció

de silici i ferro-al·leacions, i altres impactes se senten en els sectors del coure i el níquel. Durant el mes passat, diverses empreses han hagut d'anunciar tancaments indefinits, i moltes més estan a la vora d'un hivern de vida o mort. Els productors fan front a costos d'electricitat i gas més de deu vegades més alts que l'any passat (...). És que una fàbrica està tancada, molt sovint es converteix en una situació permanent, perquè la reobertura implica incertesa i costos significatius”.

El CEO de Volkswagen, segon fabricant mundial d'automòbils, va dir el 28 de novembre: “Si no aconseguim reduir ràpidament i confiablment els preus de l'energia, les inversions en producció intensiva en energia o noves plantes de fabricació de bateries a Alemanya i la UE no seran sostenibles. La creació de valor en aquesta àrea tindrà lloc en altres llocs”, citant els Estats Units i la Xina. Va demanar canviar les “normes obsoletes i burocràtiques sobre ajudes estatals” per a les empreses de la UE, ja que l'administració Biden atorga generoses ajudes a les empreses dels EUA.

“No hi ha rendibilitat per continuar la producció a Europa”

El 6 de setembre, una aliança d'associacions industrials, (Fertilizans Europe, Verre Alliance Europe, Euromines, l'Associació Europea del Ciment, la de la Calç, la de l'Argila, la de Productors de Ferro-al·leacions, la de l'Acer, la de Metalls No Fèrris, la de la Indústria Ceràmica, el Consell Europeu de la Indústria Química i la Confederació d'Indústries Papereres Europees), van enviar una carta conjunta al president de la UE: “Per a moltes indústries intensives en energia, actualment no hi ha rendibilitat per continuar la producció a Europa, ni visibilitat i certesa per a futures inversions i desenvolupaments. Els efectes d'aquests tancaments estan començant a tenir un impacte sever en les nostres cadenes de valor, posant en perill la base industrial europea i la disponibilitat de productes essencials”.

Manca de fertilitzants

A causa de l'escassetat i preu del gas, el 70% de la capacitat de producció d'amoníac - utilitzat per produir fertilitzants- a Europa s'ha tancat. Segons un informe d'Independent Commodity Intelligent Services, és poc proba-

ble que la capacitat de producció torni. El cost del gas és, amb molt, el factor més important en la producció d'amoníac i fertilitzants nitrogenats. El gas líquid (GNL), venut pels EUA - quatre vegades més car que en el seu mercat intern- i el venut per la Xina mentre el seu mercat intern romanguí contret per la política zero Covid, no n'hi ha prou per cobrir les necessitats europees. Al setembre, els productors estatunidencs de petroli i gas d'esquist van declarar inequívocament que no era possible augmentar la producció per ajudar Europa. El canceller alemany, Olaf Scholz, va viatjar a Catar i els Emirats Àrabs per demanar entregues de GNL, però Catar va declarar que no podia compensar els volums de gas que Rússia subministra a Europa.

Según Euronews, la “crisi dels fertilitzants amenaça la pròxima collita. Podria conduir a menors rendiments, menor producció i productes alimentaris més cars”. La Xina, Rússia i Ucraïna són els principals exportadors mundials de fertilitzants. En 2021, la Xina va prohibir les exportacions de fertilitzants per assegurar el seu propi subministrament. Rússia envia bagenc a Europa, a través d'Ucraïna, d'Estònia i Letònia, però ambdues rutes estan bloquejades per la guerra i les sancions de la UE. La comercialització del 58% de la producció mundial d'amoníac està ara prohibida a Europa, cosa que portarà a noves pujades de preus dels fertilitzants, que ja han augmentat en un 150% en un any.

La demanda de gas cau un 25% a Europa

Les aturades de producció i tancaments de plantes a Europa són tan greus que la demanda de gas a la UE va caure un 25% a l'octubre. Les bases industrials del Vell Continent estan sent destruïdes.

La caiguda de la demanda a Europa i la paralització de la producció a la Xina, han fet baixar els preus del gas al mercat, actualment a uns 110 euros/MWh. Però continua sent gairebé deu vegades més alt que el preu del gas rus que rebia la Unió Europea.

Les sancions a Rússia -l'anunciat col·lapse econòmic de les quals no ha succeït- porten a una desindustrialització massiva d'Europa. Els guanyadors són els EUA, amb enormes reserves de gas d'esquist barat, i la Xina, que rep gas rus barat a través de la línia

Power of Sibèria.

La indústria europea ja estava sense alè

Europa ja estava en una crisi econòmica molt abans que comencés la guerra. Els preus del gas ja havien començat a pujar de manera constant el 2021, de manera que quan va esclatar la guerra a Ucraïna, la indústria ja s'estava quedant sense força.

Després de dos anys d'alts preus del gas, sectors sencers de la indústria europea estan a punt de desaparèixer. Els països europeus perden entre el 40% i el 100% del seu subministrament de gas, en perdre el subministrament de gas rus barat.

Pel que fa a les importacions de petroli rus, Rússia ha declarat no acceptar la limitació del preu a 60 euros, que la UE ha decidit. Europa importa més de set mil milions de dòlars en metalls, cautxú i minerals (níquel, paladi, liti, platí, cobalt, gas neó, alumini, coure...) de Rússia cada any. Tots, de vital importància per a bateries, cotxes elèctrics, panells solars, xarxes intel·ligents, turbines eòliques. Les conseqüències de la guerra i les sancions poden arribar a ser pitjors del que són avui.

39.000 llocs de treball en risc a la planta química alemanya de Ludwigshafen

L'alemanya BASF, companyia química més gran del món, va advertir que, si la situació continua, podria tancar la seva major planta, la de Ludwigshafen, al sud d'Alemanya, on ocupa 39.000 persones, en una instal·lació que consumeix tanta energia com tota Suïssa. La seva factura de gas es va triplicar en els primers

nou mesos de l'any i és nou vegades més gran que el 2020. El CEO Martin Brudermüller va dir que, encara que els preus del gas s'estabilitzaran, "a llarg termini seran al voltant de tres vegades més alts a Europa que als Estats Units, encara que només sigui pels majors costos del GNL", que reemplaça parcialment les importacions de Rússia.

El govern alemany ha posat 200 mil milions sobre la taula per ajudar les llars i indústries alemanyes. Ova frenar rescatar les empreses per ajudar-les a mantenir-se amb vida. Però això suposa que la crisi és temporal i que les coses aviat tornaran a la "normalitat", cosa que està lluny de ser el cas. Sobretot perquè el problema d'Europa no és tant de preu com de subministrament d'energia.

La seva dependència de les fonts d'energia russes (gas, petroli, carbó) és tan gran que no pot reemplaçar completament les pèrdues degudes a les sancions imposades a Rússia. Socun funcionari de BASF, citat per la revista Fortune: "Si el subministrament caigués significativament i permanentment per sota del 50%, ens veuríem obligats a tancar el lloc de producció (a Ludwigshafen)".

En el món dels negocis, si una fàbrica tanca, els clients se'n van a una altra part. Segons el representant de BASF: "És molt probable que el complex de Ludwigshafen estigui condemnat independentment del racionament, ja que els preus del gas europeus persistentment alts redueixen la competitivitat dels productes alemanys de BASF enfront dels seus rivals als Estats Units i Orient Mitjà. (...) No és només BASF la que està lluitant.

Les empreses intensives en energia estaran parcialment o totalment tancades, especialment a Alemanya, però hi haurà una reducció de la capacitat a tot Europa".

Pèrdua de sectors industrials sencers

A l'octubre, Gerald Haug, president de l'Acadèmia Nacional de Ciències d'Alemanya, va dir: "Si no actuem ara, perdrem sectors industrials sencers, especialment en la indústria de matèries primeres".

Les indústries metal·lúrgica i química no són les úniques afectades. Els fabricants de paper també anuncien tancaments i retallades massives de producció: "El gegant de l'emballatge de cartró ondulat Smurfit Kappa ha optat per reduir la producció al voltant de 30,000 a 50,000 tones a l'agost perquè, amb el preu actual de l'energia, no té absolutament cap sentit emmagatzemar".

La Federació Europea de la Indústria del Paper va advertir que les possibles interrupcions en el subministrament de gas "afectarien tota la logística de la UE, la disponibilitat d'envasos de paper per a aliments i productes farmacèutics, així com productes d'higiene essencials".

Alt a la guerra!

El moviment obrer i els pobles d'Europa, s'enfronten simultàniament a la destrucció de les seves conquestes i llocs de treball i lluiten per defensar els seus salaris, pensions i drets. La classe obrera europea, l'única capa de salvar la vella Europa, no ha dit la seva última paraula. Alt a la guerra!

Els nostres compromisos...

Manifest Europeu contra la Guerra

P
E
R
Ú

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IS

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
posicuarta.org
Busca'ns en Twitter: @posicuarta